

Svarande: Konungariket Spanien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 43 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/26/EU av den 26 februari 2014 om kollektiv förvaltning av upphovsrätt och närstående rättigheter och gränsöverskridande licensiering av rättigheter till musikaliska verk för användning på nätet på den inre marknaden ⁽¹⁾ genom att inte senast den 10 april 2016 ha antagit de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart ha underrättat kommissionen om sådana åtgärder,
- förplikta Konungariket Spanien att i enlighet med artikel 260.3 FEUF erlægga ett vite på 123 928,64 euro per dag från den dag då det meddelas dom i vilken fördragsbrott fastställs eller, i vart fall, underrätta kommissionen om de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktiv 2014/26/EU, och
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 43.1 i direktiv 2014/26 skulle medlemsstaterna sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 10 april 2016 och genast underrätta kommissionen om detta.

Eftersom Konungariket Spanien inte fullt ut införlivat direktiv 2014/26/EU och inte underrättat kommissionen om införlivandeåtgärderna beslutade kommissionen att väcka förevarande talan vid domstolen.

Kommissionen anser att Konungariket Spanien ska förpliktas att erlægga ett vite på 123 928,64 euro per dag från den dag då dom meddelas, beräknat med beaktande av överträdelsens allvar och varaktighet och av den avskräckande verkan med hänsyn till medlemsstatens betalningsförmåga.

⁽¹⁾ EUT L 84, 2014, s. 72.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší soud České republiky (Republiken Tjeckien)
den 23 mars 2018 – Jana Petruchová mot FIBO Group Holdings Ltd**

(Mål C-208/18)

(2018/C 200/29)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší soud České republiky

Parter i det nationella målet

Klagande: Jana Petruchová

Motpart: FIBO Group Holdings Ltd

Tolkningsfråga

Ska artikel 17.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 ⁽¹⁾ av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område tolkas så, att en person som klaganden i det nationella målet, som bedriver handel på den internationella valutamarknaden, Forex, ska anses vara konsument enligt den bestämmelsen på grund av att vederbörande aktivt lägger sina egna order, om än via en tredje part som yrkesmässigt bedriver sådan handel?

⁽¹⁾ EUT L 351, 20.12.2012, s. 1.

Talan väckt den 11 april 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Kroatien

(Mål C-250/18)

(2018/C 200/30)

Rättegångsspråk: kroatiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Mataija och E. Sanfrutos Cano)

Svarande: Republiken Kroatien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Kroatien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5.1 i direktiv 2008/98, ⁽¹⁾ i den mån den inte har specificerat att stenaggregat som deponeras i Biljane Donje-deponin är avfall, snarare än en biprodukt, och därför bör behandlas som avfall,
- fastställa att Republiken Kroatien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13 i direktiv 2008/98, i den mån den inte har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att hanteringen av det avfall som deponeras i Biljane Donje-deponin utförs utan att människors hälsa hotas eller att miljön skadas,
- fastställa att Republiken Kroatien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 15.1 i direktiv 2008/98, i den mån den inte har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att innehavaren av det avfall som deponeras i Biljane Donje-deponin själv utförde avfallsbehandlingen eller lät avfallsbehandlingen utföras av en handlare eller en verksamhetsutövare som behandlar avfall och genomför avfallsplaner eller ombesörjde detta genom en privat eller offentlig avfallsinsamlare, och
- förplikta att Republiken Kroatien ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Underlåtenheten att uppfylla skyldigheterna enligt artikel 5.1 i direktiv 2008/98:

I artikel 5.1 i direktivet fastställs kumulativa kriterier som samtliga måste vara uppfyllda för att ett ämne eller föremål som uppkommit genom en produktionsprocess vars huvudsyfte inte är att producera detta ämne eller föremål ska kunna betraktas som biprodukt i stället för som avfall. Republiken Kroatien gjorde en felaktig tillämpning av artikel 5.1 på det avfall som deponeras i Biljane Donje-deponin, i den mån den inte fastställde att det utgjorde avfall i stället för en biprodukt, trots att det inte var säkerställt att avfallet skulle fortsätta att användas, i den mening som avses i artikel 5.1 a i direktivet.